ରୋନାଲ୍ କିପ୍ରୋନୋ ରାମକଟ୍

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

31 ଜୁଲାଇ 2001

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟଧୀଶ, ଡ. ଏ.ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ, ଆର୍.ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ୍, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 :

ଧାରା 376 - ବଳାତ୍କାର - ସମ୍ମତି କିମ୍ବା ବିନା ସମ୍ମତିରେ - ପୀଡିତା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲଗ୍ନ ଥିଲେ ଏବଂ ପୀଡିତା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉଭୟଙ୍କ ଅନ୍ତଃବସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ କୋଠରୀରୁ ମିଳିଥିଲା - ଏହାର ପ୍ରଭାବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା : ଏହା ସହମତିରେ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କର ଅବଧାରଣାକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ବଳାତ୍କାରର କାହାଣୀକୁ ନକାରାତ୍ମକ କରିଥାଏ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872 :

ଧାରା 32 (1) - ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ - ଏହାର ପ୍ରମାଣିକ ମୂଲ୍ୟ - ସମର୍ଥନର ଆବଶ୍ୟକତା - ଯଦି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ଏବଂ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ତେବେ ଆଉ କୌଣସି ସମର୍ଥନର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ।

ଅପରାଧିକ ବିଚାର :

ପ୍ରମାଣର ମାନଦଣ୍ଡ - ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଜନ ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ସମାନ ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ନିଜର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ - ଯଦି ପ୍ରଦତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସମ୍ଭବ ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ :

"ବଳାତ୍କାର" - ଏହାର ଅର୍ଥ - ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 376 ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ।

ଅପିଲକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 511 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 376 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏବଂ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 303 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅଭିଯୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତକ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ (PW- 4)ଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରେ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ମୃତକ ଉକ୍ତ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4 ମୃତକଙ୍କ ଭାଇ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରେ ମୃତକଙ୍କୁ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଛି । ଏହାପରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଧାଇଁ

ଯାଇ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ତାଙ୍କୁ କହିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧରେ ସେ ତାଙ୍କ ବେକରେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ରୋଷେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ଛୁରୀରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5 ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ମୃତକଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇସାରିଥିଲା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମା ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାଁନ୍ତି; ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନାହିଁ; ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଗୁରୁତର ଆଘାତ ପାଇଥିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ନାହିଁ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : 1. ଯଦି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ବିନା ସମର୍ଥନରେ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଆଧାର ହୋଇପାରିବ ।

2.1. ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପେଟରେ ଛୁରୀ ଭୁସି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ବୋଲି ଶେଷ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଦଲିଲର ବାକି ଅଂଶ ତୁଳନାରେ ଧାଡ଼ିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜାଗାରେ ପରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି । ବିବରଣୀର ଏହି ଅଂଶଟି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5ର ଆକଳନ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି ଏବଂ ଏହା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀର ଅଂଶବିଶେଷ ନୁହେଁ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ହୋଇଥିବା ଆଘାତର ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ନେଇ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ନଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହି ଘଟଣାର ଉତ୍ପତ୍ତିକୁ ନେଇ ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବାରୁ, ବିବରଣୀର ଏହି ଅଂଶଟି ବିଚାରବିମର୍ଶ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ପରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷର ସେହି ମତକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରେ ଯେ ଅପିଲକାରୀକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ମୃତକ ଜଣକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲଗ୍ନ ଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ଓ ଅପିଲକାରୀ ଉଭୟଙ୍କର ଅନ୍ତବସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ କୋଠରୀରେ ମିଳିବା ସହମତିରେ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କର ଅବଧାରଣାକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ବଳାତ୍କାରର କାହାଣୀକୁ ନକାରାତ୍ମକ କରିଥାଏ ।

2.2. ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ ମିଳିଥିବା ଆଘାତ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ତାଙ୍କର ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5 ର ବୟାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ମୃତକ ଜୀବିତ ଥିଲେ କିମ୍ବା ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେ ପିଡବ୍ଲୁ-5 କୁ ବୟାନ ଦେବାର ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ ଯେପରି ତାହା ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଶରୀରରେ ଯେଉଁ ଆଘାତଚିହ୍ନ ରହିଛି, ତାହା ସେ ନିଜେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଅଜ୍ଞାତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରେ

ଆହତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ସେ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ମନେହୁଏ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ସେହି ସମାନ ମାନଦଣ୍ଡରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବେ ଯେପରି ଅଭିଯୋଜନ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଦତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷାର ବୟାନ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭାବ୍ୟ । ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ କୌଣସି ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆଲୋକପାତ କରିପାରିବାକୁ ଥିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ତା ନିଜକୁ ଜଣାଇଥିବା କାରଣ ପାଇଁ ପଚରାଉଚରା କରାଯାଇନଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 464/1999 ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 499-DB/1996 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 4.9.97 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଋଷି ମାଲହୋତ୍ରା ଏବଂ ଏସ୍.କେ. ସଭରୱାଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ମହାବୀର ସିଂହ ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ, ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 4.9.1997 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟଥିତ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ, ଯାହା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିଛି ।

ଆପିଲକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅମ୍ବାଲାର ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 376 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 511 ଆଇପିସି ଏବଂ ଧାରା 302 ଆଇପିସି ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା, ଯାହା ବିଚାର ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ତାହା ହେଉଛି ଯେ ତା 17.11.1995 ରିଖ ଦିନ ପ୍ରାୟ 1.30 ସମୟରେ, ମୃତକ ବେଟ୍ଟୀ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ କାରୋଲିନ୍ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4)ଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ରାମକଟ ରୋନାଲ୍ଡ (ଅଭିଯୁକ୍ତ), ଯିଏ ବେଟ୍ଟୀଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ପଞ୍ଚକୁଲାର ସେକ୍ଟର 2 ରେ ଥିବା ଘର ସଂଖ୍ୟା 823ରେ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସେହି ଅନୁସାରେ ବେଟ୍ଟୀ ଉକ୍ତ ଘରକୁ ଗଲା । ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 2.30 ସମୟରେ, କାରୋଲିନ୍ ବେଟ୍ଟୀଙ୍କ ଭାଇ ଏଲିଶା ସିଲେ (ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5) ଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପଞ୍ଚକୁଲାର ସେକ୍ଟର 2ର ଘର ସଂଖ୍ୟା 823ରେ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଛି । କିଏ ତାଙ୍କୁ ଏହି ସୂଚନା ଦେଇଛି ସେ ଜଣାଇନଥିଲେ । ଏହାପରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଧାଇଁ ଯାଇ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ମୃତକା ଜଣକ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ବେଟ୍ଟୀ ତାଙ୍କୁ କହିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ

ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧରେ ସେ ତାଙ୍କ ବେକରେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ଏକ ରୋଷେଇ ଘରର ଛୁରି ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 କେନିଥଙ୍କ ସହ ମିଶି ବେଙ୍ଗୀଙ୍କୁ ଏକ ମାରୁତି କାରରେ ବସାଇ ପଞ୍ଚକୁଲାର ସେକ୍ଟର 6 ରେ ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ଡାକ୍ତର ବେଙ୍ଗୀଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ର ପି.ଜି.ଆଇ. ହସ୍ପିଟାଲକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏ.ଏସ୍.ଆଇ. ପାଲେ ରାମ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-10) ପି.ଜି.ଆଇ. ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚି ସନ୍ଧ୍ୟା 7.00 ଟାରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ଠାରୁ ବୟାନ (ପ୍ରଦର୍ଶ. ପି.ଇ.) ନେଇଥିଲେ, ଯାହା ସନ୍ଧ୍ୟା 7.30 ଟାରେ ପଞ୍ଚକୁଲା ଥାନାରେ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 376 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 511 ଏବଂ ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଏତଲାର ଆଧାର ଗଠନ କରିଥିଲା । ଇନ୍ସପେକ୍ଟର କାହ୍ନିୟା ଲାଲ (ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-11) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆରୋପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅପିଲରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଅପିଲଟି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢିଥିଲେ ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ମିଳିତ ଭାବରେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଅନେକ କାରଣରୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜେରା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ଉପସ୍ଥାପନ ଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ନଜର ରଖିଥିଲୁ । ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାନ୍ତି । ଅଭିଯୋଜନ ନିଜର ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଖିକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4-5ର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲା । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ମୃତକ ଏବଂ ସେ ବନ୍ଧୁ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିନ ମୃତକ ଜଣକ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିଥିଲେ । କିଛି ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ବେଙ୍ଗୀଙ୍କର ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ତାଙ୍କ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳ ନଥିଲେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାରବିମର୍ଶ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ପରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

ରୋନାଲ୍ କିପ୍ରୋନୋ ରାମକଟ୍ ବନାମ ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ]

ଆମେ ସଚେତନ ଯେ ଯଦି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ତେବେ ଏହା ଅଧିକ ପ୍ରମାଣ ବିନା ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଆଧାର ଗଠନ କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ମାମଲାରେ, ଘୋଷଣା ସମୟରେ ଏହାର ସମସ୍ତ ଦିଗକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ, ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମେ ଏହାକୁ ଅବିଶ୍ୱସନୀୟ ମନେ କରୁ କାରଣ ଏହା ଏଠାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନେକ ଅଦୃଢତାରେ ପୀଡ଼ିତ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତା ଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରଦର୍ଶ. ପି-ଇ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତା 17.11.1983 ରିଖରେ ବେଟ୍ଟୀ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4କୁ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କୁ (ମୃତକ) ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଭେଟିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 1:30 ସମୟରେ ମୃତକ ଜଣକ ଏକୁଟିଆ ପଞ୍ଚକୁଲାର ସେକ୍ଟର 2ର ଘର ସଂଖ୍ୟା 823କୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅପିଲକାରୀ ରହୁଛନ୍ତି । ଅପରପକ୍ଷରେ ଉଭୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4 ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ଜଣକ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ତାଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଏହା ସମଗ୍ର ମାମଲାର ରୂପରେଖକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥାଏ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5 କହିଛନ୍ତି ଯେ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-4 ତାଙ୍କୁ ତା 17.11.1993 ରିଖ ଦିନ ପ୍ରାୟ 2.30 ସମୟରେ ଜଣାଇଥିଲେ ଯେ ସେ ସୂଚନା ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକଙ୍କୁ ଘର ସଂଖ୍ୟା 823 ରେ ଛୁରାମାଡ଼ କରାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ନାମ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4 ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ପେଟ୍ରିକ ତାଙ୍କୁ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ବିରୋଧାଭାଷ ବ୍ୟତୀତ ଉକ୍ତ ପେଟ୍ରିକକୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.- 5 ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.- 4 ଠାରୁ ସୂଚନା ପାଇ ସେ କେନିଥଙ୍କ ସହିତ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦଖଲରେ ଥିବା କୋଠରୀର ଅଳିନ୍ଦରେ ଚଟାଣରେ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତକଙ୍କୁ ଉଲଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ । ସେ ନିଜେ ଏବଂ କେନିଥ୍ ମୃତକଙ୍କୁ ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ମାରୁତି କାରରେ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ କେନିଥକୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଆଉ ଏକ ଚିନ୍ତାଜନକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ, ପ୍ରଦର୍ଶ ପି-ଇ ର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଶେଷ ଶବ୍ଦ, ଯେ ଅପିଲକାରୀ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପେଟରେ ଛୁରୀ ମାରି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ତାହା ଦଲିଲର ଅନ୍ୟ ଅଂଶ ସହିତ ତୁଳନା କଲାବେଳେ ପରେ, ଧାଡ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁର୍ବଳତାକୁ ହାଲୁକା ଭାବେ ଉପେକ୍ଷା କରି କହିଥିଲେ ଯେ "ଏହାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ଏବଂ ପରେ ଯୋଡା ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଦଲିଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ ସେହି କଥା ଯୋଡା ଯାଇଛି" । ପ୍ରଦର୍ଶ ପି-ଇ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ବେଟ୍ଟୀ ମୋତେ କହିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ରାମକଟ ତାଙ୍କୁ ବଳାତ୍କାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ରାମକଟ ତାଙ୍କୁ ବିବସ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ ଏବଂ ରୋଷେଇ ଘରର ଛୁରି ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବେକରେ ଏବଂ ମୁଣ୍ଡରେ ଛୁରାମାଡ଼ କରିଥିଲେ ।" ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ଦେବା ପରେ ଶେଷରେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରଦର୍ଶ ପି.ଇ. ରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି, "ରାମକଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୁଣ୍ଡରେ ଗଭୀର ଆଘାତ କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ରାମକଟ ମଧ୍ୟ ପେଟରେ ଛୁରାମାଡ଼ କରି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

କରିଥିଲେ ।" ବିବରଣୀର ଏହି ଅଂଶଟି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5ର ଆକଳନ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି ଏବଂ ଏହା ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମାର ଅଂଶ ନୁହେଁ । ରାମକତ ପେଟରେ ଛୁରୀ ମାରି ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ମଧ୍ୟ ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଦର୍ଶ ପି-ଇ ରେ ଯୋଡାଯାଇଛି । ଅପିଲକାରୀ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଆଘାତର ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ନ ଥିବାରୁ, ଘଟଣାର ଉତ୍ପତ୍ତି ବିଷୟରେ ଗୁରୁତର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି, ବିବରଣୀର ଉକ୍ତ ଅଂଶଟି ବିଚାରବିମର୍ଶ ଏବଂ ପରାମର୍ଶ ପରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଏହି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷର ସେହି ମତକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ ପରସ୍ପରକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ ମୃତକ ଜଣକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲଗ୍ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ମୃତକ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତଃବସ୍ତ୍ର ଗୋଟିଏ କୋଠରୀରେ ମିଳିବା ସହମତିରେ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କର ଅବଧାରଣାକୁ ସମ୍ଭାବ୍ୟ କରେ ଏବଂ ବଳାତ୍କାର କାହାଣୀକୁ ନକାରାତ୍ମକ କରେ । ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-5 ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ରାମକତଙ୍କ ସହ ଯୌନ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ ସହ୍ୟ କରିପାରିନଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସେହି ଦିନ ଉଭୟଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣର କାରଣ ହୋଇଥାଇପାରେ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିବା ଡକ୍ଟର ଦୀପକ ବକ୍ସି (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-୪) ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅନେକ ଗୁରୁତର କଟା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଡାହାଣ ପାଖ ଅଞ୍ଚଳରେ ଡାହାଣ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଉପର ଇଲିୟାକ ମେରୁଦଣ୍ଡରେ ଥିବା କ୍ଷତ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲା।ଆଘାତର ଗମ୍ଭୀରତା, ଅବସ୍ଥିତି ଏବଂ ସ୍ୱଭାବକୁ ଦେଖିଲେ, ବିଶେଷ କରି, ପଛପାଖରେ କଟା କ୍ଷତକୁ ଦେଖିଲେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିଜେ ହୋଇଥିବା ଆଘାତ ହୋଇପାରେ । ଏହା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଉପର ମହଲାରୁ ଡେଇଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଅବଶ୍ୟ, ଡାକ୍ତର କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ମିଳିଥିବା 6 ଏବଂ 7 ନମ୍ବର ଆଘାତର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଉପର ମହଲାରୁ ପଡ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ଏକାଧିକ ଗୁରୁତର ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ଅପିଲକାରୀ କିପରି ଉପର ମହଲାକୁ ଚାଲିଯାଇ ସେଠାରୁ ଡେଇଁପଡ଼ିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଦର୍ଶ ପି-ଇ ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂସ୍କରଣରେ ଉପର ମହଲାରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଡେଇଁପଡ଼ିବା ବିଷୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ମୃତକଙ୍କ ଶରୀରରେ ମିଳିଥିବା କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲୁ.-5ଙ୍କ ବୟାନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନଥିବାରୁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ, ମୃତକ ଜୀବିତ ଥିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେ ପି.ଡବ୍ଲୁ.-5ଙ୍କୁ ବୟାନ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ରହିଛି ତାହା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡୁନାହିଁ, କାରଣ ଉଭୟ ପି.ଡବ୍ଲୁ.-4 ଓ ପି.ଡବ୍ଲୁ.-5 ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ ଓ ଅପିଲକାରୀ ପରସ୍ପରକୁ ଜାଣିଥିଲେ; ମୃତକ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ନିଜ ଦେଶକୁ ଫେରୁଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4 ପୋଲିସ ସମ୍ମୁଖରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା, ତଥାପି, ସେ ଏପରି ବୟାନ ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ରୋନାଲ୍ କିପ୍ରୋନୋ ରାମକଟ୍ ବନାମ ରାଜ୍ୟ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବରାଜ ଭି. ପାଟିଲ]

ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ମନେହୁଏ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ମୃତକଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ବଳାତ୍କାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଉଭୟ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ମୃତକ ଏକ ଅସଂଯତ ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଶରୀରରେ ମିଳିଥିବା ଆଘାତକୁ ସ୍ୱତଃଦିଆଯାଇଥିବା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯେପରିକି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ତେଣୁ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସମୟରେ ଅଜ୍ଞାତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ହାତରୁ ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ସେ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ସମ୍ଭବତଃ ମନେହୁଏ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିରକ୍ଷାକୁ ସେହି ମାନଦଣ୍ଡ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଜନ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷକୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପ୍ରଦତ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିବୃତ୍ତିର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତଥାକଥିତ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଥିବା ପରି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରୁ ନାହିଁ । ଏଫ୍.ଆଇ.ଆର୍. ପଞ୍ଜିକରଣ କରିବାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଘଟଣାଟି ଅପରାହ୍ଣ 1.30 ରୁ 2.30 ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ଏଫ.ଆଇ.ଆର. ରାତି 10.00 ଟାରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିବା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ଏହା ସହିତ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-5 ର ଆଗ୍ରହୀ ବୟାନ ବ୍ୟତୀତ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଉପରୋକ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ପେଟ୍ରିକ ଏବଂ କେନିଥ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ମାମଲାରେ ଆଲୋକପାତ କରିପାରିଥାନ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି କାରଣରୁ ପଚରାଉଚରା କରାଯାଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କୁ ଜଣାଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାରେ ମିଳିଥିବା ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା, ଅସମ୍ଭବତା ଏବଂ ବିରୋଧଭାଷକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଅସୁରକ୍ଷିତ । ଉପରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲାରେ ଆବଶ୍ୟକ ନ ହେଲେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ ।

ଭି.ଏସ୍.ଏସ୍. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।